

از آذراب تا هفتتپه، از هفتتپه تا لردگان

در روزهای اخیر شهرهای ایران شاهد اعتراضات گوناگونی بودند. از تجمع معلمان بازنشسته در روز جهانی معلم تا تظاهرات خشمگین مردم و بویژه جوانان شهر لردگان. کارگران نیز در این روزها در مراکز کارگری و خیابان‌های شهرها دست به اعتراضات متعددی زدند، از کارگران کنترساز قزوین و قند فسا و شهرداری‌ها تا کارگران آذراب و مجتمع نیشکر هفتتپه.

کارگران هفتتپه امروز سه‌شنبه ۱۶ مهر و در شانزدهمین روز اعتصاب در محوطه شرکت و در برابر دفتر مدیریت به اعتراضات خود ادامه دادند. اعتصاب اخیر کارگران در پی اخراج بیست نفر از کارگران و با خواست بازگشت به کار کارگران اخراجی آغاز شده بود که در ادامه، دیگر خواست‌های مهم کارگران نیز به این خواست افزوده گردید. خواست‌هایی همچون لغو خصوصی‌سازی، آزادی اسماعیل بخشی و لغو تمامی احکام قضایی علیه کارگران هفتتپه و بسته شدن تمام پرونده‌هایی که در دستگاه‌های امنیتی و قضایی و پلیسی رژیم علیه کارگران به جریان افتاده است.

بهرغم تمامی وعده‌های مقامات دولتی، نه تنها حرکتی در راستای برآوردن خواست‌های کارگران صورت نگرفت، بلکه روز یکشنبه ۱۴ مهر، تعدادی از کارگران هفتتپه بازداشت شدند که تا لحظه صدور این اطلاعیه هنوز ۶ نفر از آن‌ها با صدور قرار وثیقه از ۱۰۰ تا ۶۰ میلیون تومانی در بازداشت بسر می‌برند. کارگران هفتتپه در روزهای قبل هشدار داده بودند که در صورت عدم برآوردن خواست‌هایشان، اعتراضات خود را در اشکال دیگر و موثرتری ادامه خواهند داد.

کارگران کارخانه آذراب اراک نیز از روز یکشنبه ۱۴ مهر دور جدید اعتراضات خود را آغاز کردند. در این روز کارگران در میدان ورودی شهر، سه راه خمین به اراک، تجمع کرده و ضمن بستن جاده، خواستار لغو خصوصی‌سازی شرکت و حل مشکل مالکیت آن شدند. در فردای آن روز نیز در حالی که کارگران قصد تکرار حرکت اعتراضی خود در سطح شهر را داشتند، نیروهای ضد شورش پلیس با حضور گسترده در برابر کارخانه و با شلیک گاز اشک‌آور مانع حرکت کارگران به سمت خیابان‌های شهر شدند.

کارگران آذراب همچون کارگران هیکو، هفتتپه و بسیاری از کارگران دیگر در اقصا نقاط کشور، قربانی سیاست‌های ضد کارگری دولت سرمایه‌داری ایران و سیاست خصوصی‌سازی آن شده و در اعتراض به این سیاست بارها دست به اعتراض زده‌اند.

کارگران آذراب همچنین بارها همراه با کارگران هیکو دست به اعتراض در سطح شهر زده‌اند. در جریان اعتراضات کارگران هیکو در ۲۵ شهریور که مورد تهاجم وحشیانه نیروهای سرکوب رژیم قرار گرفت و حدود ۳۰ کارگر دستگیر و تعدادی نیز مجروح شدند، این کارگران آذراب و واگن پارس اراک بودند که در حمایت از رفقای کارگروشان دست به راهپیمایی و تجمع اعتراضی زده بودند.

روز شنبه ۱۳ مهرماه نیز مردم و بویژه جوانان خشمگین لردگان خیابان‌های شهر را به تسخیر خود درآورده و ضمن پایین کشیدن تابلوهای اداره بهداشت و فرمانداری، دفتر و ماشین امام جمعه این شهر را به آتش کشیدند. اعتراضات لردگان در پی انتشار اخباری صورت گرفت که حاکی از آلوده شدن حدود ۲۵۰ نفر از اهالی روستای چنار محمودی به ویروس HIV (ایدز) بود. آنچه که خشم مردم لردگان و روستای چنار محمودی را فوران ساخت، برخورد و سخنان مقامات دولتی بود که آلوده شدن اهالی روستا را به گردن مردم روستا انداخته بودند. مردم لردگان نیز با هدف قرار دادن مراکز دولتی نشان دادند که از نظر آن‌ها مقصر اصلی دولت جمهوری اسلامی است.

در جریان اعتراض جوانان لردگان، تعدادی از آن‌ها توسط نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی دستگیر شدند. همچنین بر اساس تصاویری که در شبکه‌های اجتماعی انتشار یافته، روز یکشنبه ۱۴ مهر، اهالی روستای چنار محمودی در اعتراض به عوام‌فریبی مقامات حکومتی به ماشین حامل استاندار چهارمحال و بختیاری و معاون بهداشت وزارت بهداشت حمله کردند.

آتشی که در لردگان زبانه کشید، آتش خشمیست که در وجود تمام کارگران و زحمتکشان ایران انبار شده است، خشمی که اگر به پهنای کشور زبانه کشد دیگر اثری از جمهوری اسلامی باقی نخواهد گذاشت.

اعتراضات اخیر گواه دیگریست که کارگران و زحمتکشان ایران هیچ اعتمادی به رژیم و جناح‌های آن ندارند. این‌که آن‌ها با دولتی سر و کار دارند که نه به فکر معیشت مردم است، نه به فکر کار آن‌ها، نه به فکر بهداشت و درمان آن‌ها و نه به فکر آموزش و پرورش. دولتی که فساد تمام ارکان آن را دربر گرفته است. دولتی دینی و جنایتکار که فقط به فکر پیشبرد سیاست‌های جاه‌طلبانه خود در منطقه است و در این راه قربانی کردن مردم برای‌اش اهمیتی ندارد.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن حمایت از مبارزات و خواست‌های کارگران، معلمان و دیگر زحمتکشان جامعه، جمهوری اسلامی و نظام سرمایه‌داری حاکم را عامل تمامی مصائب جامعه می‌داند و معتقد است تنها راه برای کارگران و زحمتکشان سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان است. بی‌شک اتحاد کارگران و دیگر زحمتکشان جامعه، حمایت از خواست‌ها و مبارزات یکدیگر و مشارکت عملی در مبارزات، می‌تواند گام‌های مهمی جنبش انقلابی کارگران و زحمتکشان ایران را به پیش براند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۶ مهر ۱۳۹۸

کار، نان، آزادی – حکومت شورایی